

موزیم‌ها و عناصر مركب‌های آنها

-۲-

ترجمه آقای م. قدری خان ترکی
از مجله Ulku ترکی

لک نیست که وظیفه موزیم‌ها تحفیظ آثار و بقا‌یابی قدیمه است ولی موزیم‌ها وظیفه را که به عهده دارند غیر از حفظ آثار تربیت ذکا و ذوق ملی نیز می‌باشد - پس لازم است دروازه‌های موزیم‌ها بر روی هر کس باز باشد تا بتوجه فائده بردارند و همین است که درین مورد ربط اتفاق برای موزیم‌ها تعیین کرده اند که حسب ذیل است :

۱ : - باید موزیم‌ها سعی کنند تا آثار طوری مناسب شود که طلاب و علمای تاریخ و آرخیو‌لوری بتوانند بیک نگاه حوایج خود را ازان رفع کنند .

۲ : - باید آثار آرخیو‌لوری و صنعت فولکور (ضرب امثال و اشعار و ابیات وطنی که خاص بقریب ملی منتب شده عرض وض را در ان دخلی نباشد) مثل ترتیب صحاف تاریخ تنظیم یا بد فامطاً لعین را در بی‌شناخت هر بارچه دل سرد نگرداشد . بر نسبی که باید هر دو ماده از وظیفه مذکور را آن انجام داده شود حسب ذیل است : اشخاصیکه به موزیم می‌آینند یا عبارت از علمائی می‌باشند که هم باهمیت نفاست صوری آثار مذکوره بده و هم برای تاریخ هر کدام آن را وثیقه تبع خود فرارداده در اطراف مطالعات می‌کنند و یا عبارت از اشخاصی اند که محض جهت تربیت ذوق و ذهن و وسعت معلوم مات خویش از موزیم دیدن می‌کنند پس باید موزیم‌ها نیکه درین

عصر نر تیب می شود نام همین حواج را جواب بگویید؛ و باید آناریکه در موزیم وجود دارد طوری چیده شده باشد که از جنبه نراکم و پراگنده گی شخص نووارد را اجازه مطالعه ندهد؛ شاید هیچ کس اعتراضی نداشته باشد که امر و ز هنهم وقت وضیاع آن در ترد بشریت یکی از اهمیت دار ترین مسائل حیاتی بشمار میرود ازین باعث اگر آنارعیقه موزیمی غیر مناسب بود و شخص نووارد و صاحب ذوق را محکوم به تضیع وقت صرف زحمت گردانی فرق بین موزیم و یک خوبیل خانه غیر منظمی که اموال آن در بین پراگنده و پریشان افتاده باشد نیست.

موزیم های امر و زه تنها ازین حنبه که بدرد علمای آرخیو لوزی می خورد دارای اهمیت نیست بلکه قائله بزرگ دیگری که در موزیم ها وجود دارد از دحامات اهالی است که برای تماشادر موزیم ها آمده باهم رابطه پیدا می کند و این رابطه اکثر آن باعث ائتلافات و هم دردی و هم کاری های علمی، ادبی و ... می شود؛ انتخابیکه در موزیم ها برای معاينة آنار میروند از همه اولتر یک عامل نفسی که آن را حس نجس و کنجه کاوی نام میدهند در ایشان پیدا شده آنها را ودار می کنند. فاما عاملات روزمره خود هارا هم در خارج از موزیم یعنی در مغازل خود به نظر انتقاد دیگر اصول احیاف در آن بنهايد.

می گویند: تکون و تنبیه کولتور (این یک کلمه ولودی است که من درین باره بابسی از فضلا بحث کرده ام متأسفانه کدام جواب مسکنی من داده نشده و قرار یکه درین موضوع بعضی از مقالات را مطالعه کرده ام باین نتیجه رسیدم که اگر کولتور به عوzen مدنیت و تربیة علی یا ذهنی به مجموع نجات بیکه یک فرد یا یک ملت در ادوار حیات کسب می کند و وجود ان فردی یا ملت بر روی آن قائم می گردد ترجمه شود به عقیده اغلبی از فلاسفه قریب به حقیقت خواهد بود. «ترجم»

برای افراد یک ملت بگانه شرطی است جهه موقفيت آنها در میدان تنازع للباقا بلی اگر چنین است تعمیه کولتور جز درسایه تعمق به آثار عذیقه که ناینده جموع مدارک و عقول افراد و طبقات بشریت است امکان ندارد و این وظیفه را تنها میتوان از موزیم‌ها طلب کرد چه موزیم‌ها در اول امر بناظرین عنزت نفس، اعتقاد بخود، حرمت به نیاکان تولید کرده ایشان را ازین راه بسوی وطن دوستی و محبت ملی سوق میدهد و در عین حال با آنها درس عبرنی میاموزد نا درآمده حیات را تنها عبارت از خور و خواب و خشم و شهوت ندانند!

این روی را که موزیم‌ها به عهده دارد وقتی میتواند بخوبی انجام بدهد که که آثار قدیمه بیک صورت متوجه یکیکه خاصه تشهیر آنهاست چیده شده باشد و این اصولیکه ما آن را متوجه یک گفتیم نحت همان دو ماده که در فوق نوشته شده خلاصه گردیده است.

اصول تشهیر برای موزیم‌ها بگانه اصولی است که آنها را رونق داده تمام معانی و محتويات موزیم را در محضر روحانی و مطالعات فرهنگی منسوب به مدارس علمی و اشخاص صاحب صلیقه و ذوق تقدیم می‌کند مثلاً وقتیکه اشیا باصول صحیح چیده شده و در چیدن آن تا حدیکه آرخیو لوژی اجازه میدهد رعایت تقدیم و تا خیر به عمل آمده و آثار منسوب بهر منطقه جدا باشد بسیار شبیه به کتب تاریخی است که خواننده را بجز نظارت به صحف خود دیگر تکلیف نمی‌دهد.

اگر برای تشهیر آثار چنین ترتیباتی گرفته نشود در تنبیلات، محاکمات، معلومات ناظرین تائیری تولید نیکرده این گونه موزیم‌ها که راجع به ذوق، ذکا، فنون قدما که منسوب بکدام دوره است؟ معلومانی ندهد بلائی است سر زیاده گی که غیر از مصارف و اخذ یک آپارتمان معنی نداورد.